deelte Bemyndigelse, og Krigsministeriet har derfor ogsaa, efterat være gjort bekjendt med de ovennævnte fra Communalbestyrelserne indhentede Erklæringer, henstillet, at der til Diemedets Opnaaelse søges bevilget et større Tilskud end det ved Finantsloven for 1861—62 fastsatte eller at det gjøres til en Forpligtelse for Garnisonsbyerne at anvise Qvarterer med Eenmandssenge. Ligesom der, efterat flere Garnisonsbyer alt have samtykket i at deeltage med Halvdelen i Udredelsen af de omhandlede Udgifter, turde være mindre Anledning til at lade Statskassen udrede et større Tilskud end det ved Finantsloven for 1861—62 fastsatte, saaledes synes Gjennemførelsen af den omhandlede Foranstaltning, efterat sammes Rigtighed er erkjendt, ei heller at burde gjøres afhængig af de enkelte Communers Samtykke, og man har derfor ladet udarbeide nærværende Lovudkast, hvorved det foreslaaes at skulle være en Pligt for vedkommende Garnisonsbyer at levere Mandskabet Qvarterer med Eenmandssenge, dog med den nærmere Tilføining at dette skeer efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse, for at sætte samme istand til ved Foranstaltningens Gjennemførelse at tage et billigt Hensyn til stedfindende, særlige Forhold.